

בג:

עין משפט
נר מצוה

ק"ח א ב מ"י פ"ט
מהל' אישות הלכ' י
סמך לאיין פא עשין סח
טושי"ע ארץ סימן א
ספיק ד' וס' קרב ספיק א:
ק"ח ג מ"י שם הלכה טו
טושי"ע שם ס' קרב
ספיק ג:
ק"ח ד ה מ"י שם הלכ'
טו טושי"ע שם ספיק ד:
ק"ח ו ז מ"י שם הלכ'
יד (ופס"ק שם הל'
יד א) טושי"ע שם ספיק ה:
(וס' קס"ט ספ"י ד):

תוספות רי"ד

[illegible]

(ח) לאי דיווח כמות חלל דהתל-

נערה שנתפתתה פרק רביעי כתובות

כל (כ"מ דף קד. ושם) דדרשי לשון הדייט
לא הוקן ורבי יהושע בן קרחה ורבי יוסי
שנהגו ההדייטות לכחוב בשטרות אע"פ
כתובה שהוא תקון חממים והתם בהמקבל

16 שקלא מיבכתך שדיא אחיורי כבר תרנמא
 רב הושעיא לשמעת' בבבל: בנן נוקבן
 דיהוין ליכי מינאי וכו': רב תני "עד
 דתלקחן לגוברין ולוי תני עד דתבגנן לרב
 אע"ג דבגר ולוי אע"ג דאינסיב אלא "בגר
 ולא אינסיב אינסיב ולא בגר דכולי עלמא
 לא פליגי כ' פלגי בארוסה ולא בגר וכן תני
 לאו במתניתיה עד דתבגנן וימטי זמניהון
 דאינסבן תרתי אלא או תבגנן או ימטי
 זמניהון לאיתנסבא כתנאי "עד מתי הבת
 נונית עד שתארס משום רבי אלעזר אמרו
 עד שתבגר תני רב יוסף עד דיהוין איבעיא
 להו היה דאירוסין או היה דנישואין תיקו
 אמר ליה רב חסדא לרב יוסף מי שמיע לך
 מיניה דרב יהודה ארוסה יש לה מזונות או
 אין לה מזונות אמר ליה משמע לא שמעי לי
 אלא מסברא לית לה כיון דאירסה לא ניהא
 ליה דתיתול אמר ליה אם משמע לא
 שמעי לך מסברא אית לה כיון דלא קים
 ליה בגוה לא שדי וזוי בכדי ואיכא דאמרי
 אמר ליה משמע לא שמעי לי מסברא אית
 לה כיון דלא קים ליה בגוה לא שדי וזוי
 בכדי אמר ליה "אי משמע לא שמעי לך
 מסברא לית לה כיון דאירסה לא ניהא ליה
 דתיתול: סימן דגברי שק זרף מאנה ויכמה
 שניה ארוסה ואנסה: בעו מיניה מרב
 ששת ממאנת יש לה מזונות או אין לה
 מזונות אמר להו רב ששת תניתיה "אלמנה
 בבית אביה וגורשה בבית אביה ושומרת
 יכם בבית אביה יש לה מזונות רבי יהודה
 אומר עודה בבית אביה יש לה מזונות אינה
 בבית אביה אין לה מזונות רבי יהודה היינו
 ת"ק אלא לאו ממאנת איכא בנייהו דתנא
 קמא סבר "אית לה ורבי יהודה סבר לית
 לה בעי ריש לקיש בת יבמה יש לה מזונות
 או אין לה מזונות כיון דאמר מר "כתובתה
 על נכסי בעלה הראשון לית לה או דלמא
 כיון דאי לית לה מראשון תקינו לה רבנן
 משני אית לה תיקו: בעי רבי אלעזר בת
 שניה יש לה מזונות או אין לה מזונות
 כיון

ארוסה דאכתי מיחסרמא מסירה לחופה
אלא מיחסרמא סיבול לנא עליה בעל כרחא
ודבינו תם ומפרס אלמנא בביית אביה
ואו מגרשה בחיי אביה והיינו בביית אביה
תחלומה או מתגרשה אכתי אל מת האב
ולא מיפקד מידי ודייק דממאנת לת"ק
דכי יהיה לטעמי לממר עדותה בביית
דביית אביה אפילו יתתה והיינו ככה"ג
שוב אין לה מונות דלין אלף רשות
ייבמה עממה פשיטא ליה דיש לה מונו
אבל בת מיבעיא ליה אי איתנה
שיא ויבכה"ג אולה בעיא דבת שניה
עשאל לן וי"מ דלף בדיית ליה לראשון
ליה דמראשון ודאי לה שיהי הוא
למא אית לה כיון דאי ליה לה מראשון
היה מונת מהם כמאן דליה ליה דמי ותקינו
בין דלמא אית לה מה מאחוי ירמי אר
דגלה דלא היה מה למיבעי לענין כל

מִן שְׁמֵהּ סָבִיר שֶׁנֶחֱזֵק לָךְ טוֹבָה בְּזוֹ
לְהַחְרוֹלִים: לְרַב אֲע"ג דְּבִגְרָה. בְּחִמִּיה
אֵב וְלִמָּה תִּחֲוֶן מִבֵּיתוֹ וְכִין לְרַבִּי בִּין
וְכִדְבָר בְּפֶרֶק מֵאַיִת הָאֵשֶׁה (לִקְמֹן סח):

נשאו בין בגרו אצדו מונוט: י
פליג **בארופס**. רב אמר עד
דחלקן קימה דאירוסין ואפילו לא
בגר וללוי או תבגרין כי ישאו ואלו
משרות אב לגמרי כי בגרות: וכן
הני לוי **במסניסיה**. דלוי סדר
ברייחא ששה סדרים כר' חייא וכריי
אושעיא: **הרבי**. במתיה: ומטי
ומניהון. הגיע זמן שנים עשר חודש
לנחולה משחבצה העכל כלקמן
בזכ"פ (דף ג.א): **ארופס** יס לה
מונוט. **ארופס** יתומה יס לה מונוט
מן האחיין או לא: יס גרסינן
מסבא לית לה כיון דאירופס לא
ניחא ליה דסיבול. **מסבא** אני
אומר שאין לה מונוט מן האחיין דמאי
טעמא תקון רבנן מונוט לבת
מנכסי האב כי היכי דלא תיחזיל על
הפתחים הבא ליבא למחש' להכי דמי
חזי ארוס דתמולא וזין לה איהו מדדיה
ואע"פ שאינו מחזיר ליה דמיון
דאירופס לא ניחא ליה דתיחזיל: **אמר**
ליה אי משמע לא שמי' לך. **בבבא**:
מסבא אית לה. יס לך לומר שנויט
מן האחים דלרוע לא וזין לה: **כיון**
דלא קיס ליה בבבא. אם תימנעו לו
שמה ימנעו בה מוס לא שדי וזי' בבדי:
מחמא. קטנה יתומה שהשואה אחיה
ומיאנה בבבא וחזרה אללס: יס לה
מונוט. דא שזבגר או לא מן
אמרינן עקרתיהו לנישואי מעיקרן
הורא לה כמי שלא ניחא או דלמא
הא ניחא ויאנה משרות אב: **אלמנה**
בבית אביה. כלומר מן האירוסין
דאי זמן הנשואין לא אמרינן יס לה
מונוט דעד דתלקחן תנן ואפילו
ללי בשנאלין מודה: **ס"ק מסא מחמא**
אית לה. ויסיק אלמנה בבית אביה
כ"י וה"ה למחמא דאין כאן נשואין
דא עקרתיהו ואחא רבי יהודה
למימר עודה בבית אביה בתחלתה
שלא יתנה משם בשנאלין יס לה
מונוט אבל משאנה בשנאלין אית
לה: **בס יבמה**. הבונס את יבמתו
יילדה לו בת יס לה מונוט לאחר
מיתת האב מן האחיין מנכסי אביה
או לא: **כיון דלמך מר**. כחובתה

ה' דלה נמי לאו על נכסיו הוא: או דלמא
נכסיו לראשון תקיפו לה רבנן משני כדי
ה': או לה. נמי תנאי כחובה להיות כחו
ז' שנים מדברי סופרים דלמרי רבנן
(א) השניה אין לה כחובה ולא ממונות
יש לה ממונות. מנכסיו או לא:
כיון
נחאי והרי היא כחילו לא נשאת מעולם
ויקרא: בת יבמה יש לה ממונות או
כחובה כחחובה ובי ליה ליה לראשון
כחחובה וכגון דלית ליה לראשון דלי
לה דלגבי דידה הוי תנאי כחובה
למאת לה ממונות וכן אית ליה בין
היוני לזכי מינאי אינון יתבין והאי לאו
השני מוטלין ולעיון ממונות מכת אב"ג
י ליה לה ואריך עיון אי הוה מצי למיבעי
האז אלא הייב דמיש דלמא נפלה לה
לה האז מדי כל זמן שהיא ארוסה:

צב

מסורת הש"ס

(א) |שנת סג: וש"נ|
(ב) |יבמות פה: וש"נ|
(ג) |כס"א: אמה ואחיה|
(ד) |פי' תוס' יבמות ק"ו.
ד"ה ב"ה|

גליון הש"ס

גמ' ער דתלחמן לזוברין.
עין לקמן דף ס"ח ע"ב
תוס' ד"ה כן נשאל:

מוסף רש"י

שקילא טיבותך שדיא
אחזר. נטולה טיבתך
ומוטלת על הקנים נטבת
כגון: כתובתה על נכסי
בעלה הראשון. אבל
יבמות האי יבמות פה.

תוספות רי"ד (המשך)

[illegible]